

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 617/2018
27.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП ЕПС Београд – РБ "Колубара", Лазаревац, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Сремској Митровици и Основног суда у Лазаревцу, у седници већа од 27.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Сремској Митровици.

Образложење

Актом Р1 11/18 од 11.12.2018. године Основни суд у Лазаревцу је тражио да овај суд реши сукоб стварне надлежности између Вишег суда у Сремској Митровици и Основног суда у Лазаревцу. У акту је наведено да је првостепени суд у поступку одређивања накнаде за експроприсане непокретности 22.02.2011. године донео решење којим је утврдио накнаду али је то решење укинуо Виши суд у Прокупљу као другостепени суд делегиран од стране Врховног касационог суда. Након тога, првостепени суд је новим решењем од 22.01.2016. године одредио накнаду али је Виши суд у Сремској Митровици, који је такође делегиран за одлучивање о жалби од стране Врховног касационог суда, укинуо и то решење и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак. Сматрајући да је Виши суд у Сремској Митровици поновним укидањем првостепеног решења повредио законом установљену забрану двоструког укидања првостепеног решења, Основни суд у Лазаревцу је и поднео поменути предлог за решавање сукоба надлежности.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Сремској Митровици.

Из списка предмета произилази да је орган управе 28.07.2011. године Другом основном суду у Београду, Судска јединица у Лазаревцу доставио списе предмета ради утврђивања накнаде за непокретности које су експроприсане решењем органа управе од 16.05.2011. године од ранијег власника АА из Решењем Другог основног суда у Београду, Судска јединица у Лазаревцу Р1 193/2011 од 22.02.2011. године одређена је

накнада за експроприсане непокретности али је то решење по жалбама учесника поступка укинуо Виши суд у Прокупљу решењем Гж 531/13 од 29.01.2015. године и списе предмета вратио првостепеном суду на поновни поступак (Виши суд у Прокупљу је решењем Врховног касационог суда Р 1029/2013 од 29.07.2013. године делегиран да одлучује о жалби у конкретном случају). Након спроведеног поступка, првостепени суд, сада Основни суд у Лазаревцу је решењем Р1 4/2015 од 22.01.2016. године поново одредио накнаду за експроприсане непокретности а против тог решења жалбу је изјавио предлагач. Решењем Врховног касационог суда Р 2604/2017 од 16.05.2017. године одређен је Виши суд у Сремској Митровици да одлучи о изјављеној жалби, па је у складу са тим тај суд решењем Гж 692/2017 од 07.02.2018. године укинуо првостепено решење и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Закон о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" број 25/02... и "Службени гласник РС" бр. 46/95... 106/2015) је чланом 132. прописао да суд у ванпарничном поступку одређује накнаду за експроприсану непокретност када корисник експропријације и ранији сопственик пред належним општинским органом управе нису закључили пуноважан споразум о накнади за експроприсану непокретност. Исти закон је чланом 30. став 2. прописао да се у ванпарничном поступку сходно примењују одредбе ЗПП ако тим или другим законом није другачије одређено. Закон о парничном поступку је у члану 387. став 3. прописао да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута другостепени суд не може да укине пресуду и упуту предмет првостепеном суду на поновно суђење, а чланом 402. је прописано да у поступку по жалби против решења сходно се примењују одредбе ЗПП које се односе на жалбу против пресуде осим одредбе члана 383. став 4. тог закона уколико ЗПП није другачије прописано. Поменута одредба члана 383. став 4. ЗПП односи се на расправу пред другостепеним судом. Из наведених одредаба ЗПП произилази да члан 402. не искључује примену члана 387. став 3. ЗПП а која се односи на забрану двоструког укидања првостепених одлука. Самим тим произилази да у конкретном случају Виши суд у Сремској Митровици није имао законске могућности да решењем Гж 692/2017 од 07.02.2018. године поново укине првостепено решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. Због тога ће поменути другостепени суд након што стави ван снаге своје решење које је донето супротно закону, поново одлучити о изјављеној жалби.

На наведени закључак овог суда о стварној надлежности Вишег суда у Сремској Митровици не утиче ни околност да је у даљем току поступка орган управе изменио своје раније правноснажно решење о експропријацији утолико што је уместо једног власника експроприсаних непокретности сада тим решењем утврђено да постоје два власника. Наведена околност може имати значаја само у погледу одлуке коју ће другостепени суд донети у овом случају.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић